

HORVÁTH Béla
szobrász

80 ÉVES MAGYAR MŰVÉSZ

Horváth Béla világhírű magyar festőművész és szobrász nyolcvanadik születésnapját ünnepelte Dayton, Ohio-ban, ahol egyetemi művésznövendékeket oktat az utóbbi 20 esztendőben.

A művész 1890 március 25-én született Pinkafőn. Művészi tehetsége korán kibontakozott és tanulmányait előbb Budapesten, majd Münchenben végezte. 1914-ben Párizsban az Academie de Grande Chaumiere-ben fejezte be művészi képzettségét és 1944-ig Budapesten élt, mint a képzőművészek vezető tehetségeinek egyike. Szoborművei ma is láthatók egyes budapesti sétatereken és temetőkben, képei pedig muzeumok és magántárlatok falain. Nemcsak Magyarországon, hanem Drezdában, Párizsban, Bécsben és Velencében is vannak kiállított művei. Tizennyolc nagy szoborműve nyert díjat és Magyarország 1929, 1930, 1934, 1939, 1940 és 1942-ben adta neki a legmagasabb kitüntetést művészetéért, az aranyérmet.

Amikor a háborús időkben a királyi várból kitelepítették a művészeket, Horváth Béla művész úr Bad Gasteinba költözött, ahol ecsete alatt a leggyönyörűbb tájképek születtek. Művészkörök nagyra értékelik az érettkorú magyar művészt, aki a zürichi Nemzetközi Művészi és Tudományos Intézet, a római Leonardo da Vinci Akadémiának és több más világhírű társaságnak disztagja.

Budapesti műveiből Horváth tanár úr csak keveset tudott megmenteni, mert szoborművei és képei nagyrésztben tűz, víz és egyéb háborús csapás áldozatává váltak. Néhány fényképet sikerült ezekből az elvesztett kincsekből a törmelék alól kihozni, és ezek hűséges képet adnak a háború előtti Budapestről, a magyar pusztáról, a falvakról és ezek a művész nagy kiállításain mint "nem eladó"-k szerepelnek.

(Cincinnati Kurier)